But now it would appear that - אלא מעתה מחאה שלא בפניו לא תהא מחאה a protest not in his presence should not be a protest

OVERVIEW

מבוירא מואה שלא בפניו לא הויא מחאה. It would seem that his question is that if the מתאה מערער מחאה שלא בפניו לא הויא מחאה מערער מחאה מערער made his מחאה שלא בפניו לא הואה, it should not be a valid מערער, and therefore the nippin should be a proper חוספות. However ווספות is not satisfied with this explanation. One reason may be that if a הויא מחאה שלא בפניו לא הויא מחאה then if the ilves in a different city from the מחזיק, he would be required to travel to the sippin city to make a מחאה תוספות מחאה, is unreasonable. Another difficulty with this interpretation is (as חוספות that a העראה is coming to establish a new חוספות, while a מחאה is coming to retain the present חוספות. We cannot derive one from the other. חוספות therefore chooses a different interpretation of s'עוירא' question.

פירש רבינו יצחק כי היכי דילפת משור המועד דהוי חזקה בשלשה זימני – The מראי explained the s'מראי question as follows: just as you derive from שור is established in three times –

- בפניו ולא אמר קלא אית ליה ותועיל בפניו נמי נילף מה שור צריך העדאה בפניו ולא אמר קלא אית ליה ותועיל an additional lesson; just as by a שור it is required that the warning take place in the presence of the owner; however a warning not in his presence is insufficient to render the ox a מועד and one does not say that the warning שלא בפניו is adequately publicized and a העדאה אה אלא בפניו should be adequate because the owner of the שלא בפניו ; we do not assume that, but rather we require a העדאה, because we assume that the owner will not hear the העדאה –

- הכי נמי מחאה שלא בפניו אית לן למימר דלית ליה קלא ולא תהא חזקה הכי נמי מחאה שלא בפניו אית לן למימר דלית ליה קלא ולא מחאר Similarly by מחזיק if it is a מחאה and, if the מרער and and alve far apart, we should also assume that the מחאה does not have sufficient publicity and the חזיקה will not hear the מחאה, and therefore it should not be a חזיקה -

 $^{^{1}}$ This seems to be s'י"ר בש"ל understanding of the גמרא (see אמרה ב"ד"ה מחאה).

² See 'תוס' לקמן כט,א ד"ה אלא, 'דהא אינו צריך לבא בעיר אחרת לפני המחזיק ולמחות כדמוכח לקמן'.

³ See also footnote # 10

 $^{^4}$ The הגהות הב"ם amends this to read; שור המועד צריך.

אף על פי ששמע החזקה כיון דאין קול למחאה 5

Even in a case where the מערער heard about the הזקה; nevertheless it should still not be considered a חזקה. The reason it should not be a חזקה, is since the objection will have no publicity; the מחזיק will not hear it –

-⁷מה מועיל אם מוחה כיון שלא תגיע למחזיק מחאתו מה [for] what would it accomplish if the מערער objects, since his objection will not reach the ears of the מחזיק. Therefore since there is no purpose in the מחזיק, there is no reason for the מערער to make a מחאה needs to be made, there can be no חוקה. The validity of a חזקה is based on the fact that the מערער did not object. ⁹ If there is no need (or purpose) to object, there can be no חזקה. The question that the גמרא asks, אלא מעתה מחאה שלא בפניו 'וכר, is that if the חזקה is not בפני המערער, it should not be a חזקה (not that it should not be a מהאה and it should be a חזקה).

מוספות anticipates the following question:

ואף על גב שמחאה באה לבטל החזקה וההעדאה באה לקיים – And even though that the intent of a מהאה is to nullify the הזקה as opposed to the warning by a שור המועד; whose intent is to substantiate a new חזקה. How can we derive from שור המועד that just as to establish a הפנין it must only be בפנין, similarly to establish a it must also be בפנין? Perhaps the rules concerning establishing a הזקה differ from those of establishing a מחאה ! When we wish to establish a new חזקה, to change from the previous status, it requires a greater effort (only מהאה (which will prevent a מהאה (which will prevent a חזקה from taking effect, and maintaining the present status) that can be accomplished much easier (even שלא בפניו).¹⁰

 $^{^5}$ תוספות will point out later that a הזקה שלא בפניו has a greater chance of being heard (by the מדערער) than a מחאה שלא has a chance of being heard (by the בפניו).

 $^{^6}$ The הב"ח הגהות amends this to read; מוחה הב"ח אם מועיל אם היה מועיל.

⁷ This seems to indicate, that תוספות maintains that (even) according to the לימוד משור המועד, the purpose of the מחאה is to weaken the position of the שטר, by challenging him that since there was a מחזיק, then where is the שטר. If the will not hear the מחאה, the purpose of the מחאה is defeated.

⁸ See 'Thinking it over # 2.

⁹ In the confrontation between the מערער and the מערער (generally) has proof that he was the original owner. The מדויק has no מערער The claim of the מדויק that he bought the field from the מערער is substantiated (only) by the הזקה and the lack of a מערער Lif the מערער did not sell the field, why did he not protest? Had the מערער protested, that would have alerted the מחזיק to keep his שטר. If however the מחזיק would not have heard the מחאה anyway, what purpose is there in making it? Consequently the הזקה in such an instance is meaningless, for it does not substantiate the claim of the מחזיק.

¹⁰ It is readily understood that it is more difficult to change the status quo that to retain it. When there is either a we are not certain whether it is sufficiently publicized or not. Therefore by a העדאה שלא בפנין, העדאה שלא בפנין, since we cannot assume that it was heard by the owner, so the status quos remains; the שור is still a מחאה שלא. By מחאה שלא however, even though we are not certain whether the מחזיק heard the מחזיק, nevertheless it is possible that he did hear it. Since it is in doubt we let the original status remain. The field should remain בחזקת המערער. (Alternately, since the מערער מחאה made a מהאה, therefore the basis of the חוקה is undermined. Even if this מאהה is questionable [since

responds:

מכל מקום פריד שפיר –

Nevertheless the question of אלא מעתה מחאה is justified. תוספות explained previously that by arguing that את מחאה שלא בפניו לא תהא מחאה we really intend to say that אחאה שלא בפניו לא תהא חזקה. Therefore the שור המועד is accurate; in both cases (by חזקה and חזקה we wish to invalidate a חזקה שלא בפניו. 11

תוספות anticipates and addresses another question on his interpretation: If the intention of the גמרא is that we should derive from שור המועד that הזקה שלא בפניו לא תהא חזקה -

והא דנקט מחאה ולא נקט חזקה –

So why did the גמרא המדאה מחלא בפנין אלא בפנין and it did not mention the case of חזקה שלא בפנין and it did not mention the case of חזקה שלא בפנין; since we are interested to derive that a חזקה שלא בפנין, cannot take effect. The מחאה should have asked that חזקה שלא בפנין לא תהא חזקה שלא בפנין לא הוי מחאה instead of מחאה will also dictate that מחאה אלא בפנין לא הוי מחאה שלא בפנין לא הוי מחאה שלא בפנין מספר not hear the מערער אוזקה שלא בפנין מחאה שלא בפנין מספר מערער does not know about the חזקה, so that he should be מוחה מוחה מוחה מוחה שלא בפנין מחאה שלא בפנין מחאה אוזקה שלא בפנין אוזקה שלא בפנין מחאה אוזקה שלא בפנין מחאה שלא בפנין אוזקה שלא בפני

replies:

משום דחזקה נשמעת טפי מהעדאה –

Because a חזקה is more readily heard than the warning of a שור המועד. The fact that the העדאה of a חזקה שלא בפניו שור המועד would not lead us to conclude that a חזקה is not a העדאה. We could differentiate between them. The owner of the שור may not hear the העדאה of the (therefore it is not a מערער); however the מערער will more likely hear of the חזקה (therefore it should be a valid חזקה שלא בפניו לא תהא חזקה וחזקה שלא בפניו לא תהא חזקה וחזקה שלא בפניו לא תהא חזקה ווחזקה שלא בפניו לא תהא חזקה ווחזקה שלא בפניו לא תהא חזקה ווחזקה שלא בפניו לא תהא חזקה שמעת יותר "ב"

However the objection of the מערער is not more readily heard than the העדאה of the העדאה שלא בפניו is not more readily heard than the שור. Therefore we can compare the two, and argue that just as a שור is invalid (since the owner will not hear it) similarly a מהאה שלא בפניו is invalid (for the מחאה will not hear it). Once, however, that we derive that a מהאה שלא בפניו is not a מהאה then it follows that a מחאה is not a הזקה. There can be no מהאה שלא בפניו without the need and opportunity of a purposeful.

מחאה שלא בפניו anticipates an additional question: The גמרא when it asks the question that a מחאה שלא בפניו

אין לה קול], nevertheless, it should suffice that the מערער retain his original חזקה.)

¹¹ If the intention of the question אלא מעתה מחאה was that it should not be a מחאה, then there would be a difficulty as just mentioned; however since as תוספות explained, the intention is that there should be no חזקה, then it is similar to שלא בפנין, in both cases שלא בפנין.

¹² An absentee owner is continually inquiring as to the status of his fields; therefore he will be aware of any הזקה in his field.

¹³ In both cases neither the owner of the שור or the purchaser of the field anticipates any difficulties or changes of the present status

should not be a מחאה, just as by a שור המועד a העדאה שלא בפניו is not a העדאה, the גמרא, the גמרא, that the reason why a העדאה שלא בפניו is invalid, is because the owner will not hear of it. Similarly the מחאה which has the same publicity as a העדאה (as just mentioned) will also not be heard. If the ממרא assumes that the שלא פניו will not be heard, then –

תוספות answers: In truth it was not necessary to depend on שור המועד –

אלא כיון דיליף משור המועד ניחא ליה למפרך מיניה – however since we derive חזקת ג' שנים **from שור המועד it is easier** for the מקשן to challenge the status of מהאה שלא בפניו; for from שור המועד we have proof that שלא בפניו has no קול, since העדאה שלא בפניו is invalid.

תוספות continues with the s'גמרא answer to the question of עוירא בי'ז: 15

- משני חברך חברא אית ליה ויש קול בין למחאה בין להעדאה answers: 'Your friend has another friend, etc. so there is adequate publicity both by a מחאה and העדאה; which explains why a מחאה שלא בפניו הויא מחאה -

– אבל בהעדאה גרידא גזירת הכתוב הוא דאין נעשה מועד אלא אם כן מעידים בפניו However, concerning העדאה only, it is a decree of the תורה that the ox does not become a מועד unless the witnesses testify in the presence of the owner –

אפילו יתברר לו באלף עדים שהעידו על שורו בבית דין:

Even if the owner will become aware through the testimony of a thousand witnesses, who will come to the owner and testify that witnesses testified in כיייד concerning your ox; that he gored three times, nevertheless since he was not warned personally (in מחוייב בתשלומי מועד ob guard his ox he will not be מחוייב בתשלומי מועד is not because the owner is not aware; but rather it is a special requirement that he be warned personally by the עדים (בי"ד).

<u>SUMMARY</u>

¹⁴ לקמן כט,א, ועיי"ש תוס' ד"ה אלא.

¹⁵ See 'Thinking it over' # 3.

The question 'אלא מעתה מחאה אלא, is that since a העדאה is not a העדאה is not a העדאה is not a העדאה and consequently the חזקה שלא בפניו should not be a מחאה and consequently the הזקה.

THINKING IT OVER

- 1. In the previous תוספות there were two ways how to understand the שור from שור המועד A. Three years makes the מוחזק a מוחזק in the field and the מערער. ¹⁶ B. If the מערער did not protest for three years, then he is presumed to give up his rights. When the גמרא asks אלא מעתה מחאה וכו' which of these two interpretations is the גמרא following?
- 2. תוספות states that since a מחזיק will not be heard by the מחאה מחזיק, there is no point in the מחאה Seemingly there is a point to the מחאה even if the מחאה does not hear it. It invalidates the proof of the מערער. We cannot say that if it is the מערער field, why did he not protest. The מערער did protest. 19
- 3. Why is it necessary for תוספות to explain²⁰ the גמרא of the גמרא?

¹⁶ See תוס' כח,א ד"ה עד.

 $^{^{17}}$ See תוס' תוס' ב"ה אלא ה"ב ד"ה אלא תוס'.

¹⁸ See footnote # 8.

¹⁹ See סוכ"ד אות מג.

²⁰ See footnote # 15.